

arrangementer, og at det er af den Mening, at disse Arrangementer er i Overensstemmelse med de Principer, der er fastslaaet ved den 2. internationale Konference angaaende en økonomisk Fællesaktion (i November 1930), og at de opfylder de Betingelser, der er opstillet i det af Studieudvalget nedsatte Underudvalg til Behandling af Kornspørgsmaalet, under Forudsætning af de øvrige interesserede Staters Samtykke.

Koordinationsudvalgets Beretning blev antaget af Studieudvalget paa dettes Møde den 3. September 1931. Under Udvalgets Forhandlinger om Toldpræference for Korn blev det fra Hollands Side understreget, at det Samtykke, som forudsættes fra en mestbegunstiget Stats Side, for at Overenskomst om saadanne Præferencer kan sættes i Kraft, maa indhentes ved en udtrykkelig Anmodning i hvert enkelt Tilfælde ad sædvanlig diplomatisk Vej.

Den kanadiske Delegerede i 2. Udvalg hævdede, at Produktionen af Korn i indeværende Aar kun var en lille Smule over Halvdelen af den normale Produktion. Han gjorde tillige opmærksom paa, at de europæiske Lande kun kunde producere Korn i tilstrækkelige Mængder til at sikre Europas Forsyning i gode Høstaar.

I Anledning af Kravet om, at Præferenceaftaler skulde billiges af de Stater, der havde Mestbegunstigelsestraktater med Parterne, udtalte den jugoslaviske Delegerede, at han intet havde derimod, hvis Meningen var, at hver enkelt Stat skulde undersøge, om Betingelserne, der krævedes for Anvendelse af en præferentiel Aftale, var opfyldt. Men hvis man derimod forstod det saaledes, at Tredjestater skulde have Ret til, efter at have konstateret, at de af Folkeforbundet opstillede Betingelser virkelig var opfyldt, at kræve en Kompensation for deres Samtykke, kunde han ikke akceptere det.

Den tyske og ungarske Regering rettede herefter i September 1931 en Henvendelse til de Lande, herunder Danmark, som har Mestbegunstigelse i Tyskland og fremførte, at man efter Forløbet af Forhandlingerne i

Studieudvalget tror sig berettiget til at antage, at der ikke længere er noget til Hinder for at sætte de paagældende Overenskomster i Kraft, og at den tyske, ungarske og rumænske Regering under disse Omstændigheder overvejede at sætte de mellem dem afsluttede Traktater i Kraft den 15. November 1931.

Efter en foreløbig Besvarelse fra dansk Side til de paagældende Regeringer, hvori man meddelte, at Sagen var taget op til Undersøgelse, men at man i Betragtning af, at den bl. a. nødvendiggjorde Forhandlinger med Rigsdagen, ikke var sikker paa, at den danske Regerings Svar kunde foreligge inden 15. November 1931, viste det sig imidlertid, at ikke alle de interesserede Lande vilde godkende Præferencerne, og den danske Regering afgav da sit endelige Svar den 14. November 1931, hvori man gav Udtryk for sine principielle Betænkeligheder og fremhævede, at saadanne Aftaler maa være midlertidige, sjældne Undtagelser under særegne Forhold; at de kræver udtrykkelig Godkendelse af alle mestbegunstigede Stater; at man har undersøgt, om Præferencerne berører danske Interesser, og er kommet til det Resultat, at dette vel er Tilfældet, bl. a. forsaavidt angaar rumænsk Byg, men i det hele kun i mindre Grad, og ender med at meddele, at da man har bragt i Erfaring, at de Svar, den tyske Regering har modtaget fra de i Spørgsmaalet interesserede Stater, ikke alle gaar ud paa Godkendelse, mener den danske Regering, at der ikke vil være Grund til at forelægge Spørgsmaalet til Rigsdagens Afgørelse.

b) *Afsætning af Kornoverskud.*

Med Hensyn til andre Midler til Afhjælpning af Landbrugskrisen blev det paa Januar-Mødet 1931 i Studieudvalget for en europæisk Sammenslutning besluttet:

- a. at der skulde optages Forhandlinger mellem Lande, som i Øjeblikket ligger inde med uafsatte Kornbeholdninger og saadanne, som ikke har Kornoverflod;
- b. at der skulde finde en Undersøgelse Sted af Spørgsmaalet om, hvorledes Af-